

concesión de subvencións que diten as comunidades autónomas para a súa execución en función da súa propia organización.

2. O programa regulado neste real decreto considérase incluído nas relacións de normas reguladoras das subvencións concedidas polo Servizo Público de Emprego Estatal, para os efectos establecidos nos correspondentes reais decretos sobre traspaso ás comunidades autónomas da xestión realizada polo Servizo Público de Emprego Estatal no ámbito do traballo, o emprego e a formación, e sobre traspaso de funcións e servizos da Administración do Estado en materia de cooperativas, cualificación e rexistro administrativo de sociedades anónimas laborais e programas de apoio á creación de emprego.

3. O establecido nos números anteriores non será de aplicación nos supostos de programas cuxa xestión estea reservada ao Servizo Público de Emprego Estatal e lle corresponda no exercicio das súas competencias, segundo o disposto no artigo 13 da Lei 56/2003, do 16 de decembro.

Disposición adicional quinta. *Seguimento e avaliación.*

1. Os servizos públicos de Emprego realizarán cantas accións sexan necesarias para o seguimento e avaliación do programa regulado nesta norma, tanto no seu aspecto cualitativo como cuantitativo.

2. O Servizo Público de Emprego Estatal e os servizos públicos de Emprego das comunidades autónomas informarán periodicamente os seus correspondentes órganos de participación sobre os resultados do programa recollido nesta norma, ben como de calquera asunto relacionado co seu desenvolvemento.

Disposición adicional sexta. *Fornecemento de información.*

1. As comunidades autónomas que asumisen a xestión e control do programa regulado neste real decreto deberán fornecer ao Servizo Público de Emprego Estatal a información precisa para a elaboración da estatística do programa, de forma que quede garantida a súa coordinación e integración co resto da información estatística de ámbito estatal, ben como a información sobre os resultados cualitativos obtidos.

Así mesmo, deberán fornecer ao Servizo Público de Emprego Estatal toda a información e documentación necesarias para o seguimento da execución dos fondos recibidos e dos plans de execución da Estratexia Europea de Emprego e do Programa Nacional de Reformas, ben como as que precise o Servizo Público de Emprego Estatal para atender os requirimentos que lle fagan outros organismos ou entidades nacionais ou internacionais.

2. O intercambio de información efectuarase sempre que sexa posible a través do sistema de información dos servizos públicos de Emprego común, integrado e compatible a que se refire o artigo 8.2.a) da Lei 56/2003, do 16 de decembro, de emprego.

Disposición derradeira primeira. *Habilitación competencial.*

Este real decreto dítase ao abeiro do artigo 149.1.7.^a da Constitución.

Disposición derradeira segunda. *Facultades de desenvolvemento.*

Autorízase o ministro de Traballo e Asuntos Sociais para ditar cantas disposicións sexan necesarias para o desenvolvemento e execución do disposto neste real decreto, ben como para modificar a contía das subven-

cións establecidas nel, logo de informe do Ministerio de Economía e Facenda.

Disposición derradeira terceira. *Entrada en vigor.*

Este real decreto entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 2 de xullo de 2007.

JUAN CARLOS R.

O ministro de Traballo e Asuntos Sociais,
JESÚS CALDERA SÁNCHEZ-CAPITÁN

MINISTERIO DA PRESIDENCIA

13823 *REAL DECRETO 902/2007, do 6 de xullo, polo que se modifica o Real decreto 1561/1995, do 21 de setembro, sobre xornadas especiais de traballo, no relativo ao tempo de traballo de traballadores que realizan actividades móbiles de transporte por estrada. («BOE» 171, do 18-7-2007.)*

A Directiva 2003/88/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 4 de novembro de 2003, relativa a determinados aspectos da ordenación do tempo de traballo, inclúe no seu ámbito de aplicación o sector de transportes por estrada. Non obstante esa inclusión, prevalecen sobre as desta directiva as normas específicas establecidas no Regulamento (CE) número 561/2006, do Parlamento Europeo e do Consello, do 15 de marzo de 2006, relativo á harmonización de determinadas disposicións en materia social no sector dos transportes por estrada e polo que se modifican os regulamentos (CEE) n.º 3821/85/CEE e (CE) n.º 2135/98/CE do Consello e se derroga o Regulamento 3820/85/CEE do Consello, ben como na Directiva 2002/15/CE, do 11 de marzo, do Parlamento Europeo e do Consello, relativa á ordenación do tempo de traballo das persoas que realizan actividades móbiles de transporte por estrada. Pola súa vez, as normas comúns que se establecen no citado regulamento sobre tempo de conducción e tempo de descanso dos condutores prevalecen sobre as contidas na indicada directiva.

España conta xa cunha normativa que ordena especificamente o tempo de traballo no sector do transporte por estrada; trátase do Real decreto 1561/1995, do 21 de setembro, sobre xornadas especiais de traballo, que se aprobou facendo uso da autorización concedida ao Goberno nos artigos 34.7, 36.1 e 37.1 do texto refundido da Lei do Estatuto dos traballadores, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1995, do 24 de marzo. O Real decreto 1561/1995, do 21 de setembro, establece nos seus artigos 8 e 9 normas que son aplicables con carácter xeral ao sector de transportes, e nos seus artigos 10 a 12 normas que se aplican de modo particular aos transportes por estrada.

Por outro lado, tamén se incorporaron ao ordenamento xurídico as normas que regulan os tempos de conducción e de descanso e o uso do tacógrafo no sector dos transportes por estrada, en aplicación dos regulamentos comunitarios.

Ademais, a indicada normativa contén numerosas remisións á negociación colectiva para a concreción específica de determinados aspectos relativos á ordenación do tempo de traballo; de aí que no noso país exista tamén unha abundante, ben que dispersa, regulación da

indicada materia en numerosos convenios colectivos do sector de transportes por estrada de distinto ámbito.

Ora ben, non obstante o anterior, existen aínda algúns aspectos concretos da Directiva 2002/15/CE, do 11 de marzo, que non están plenamente incorporados ao ordenamento xurídico español. Pois ben, a transposición plena da Directiva 2002/15/CE constitúe o obxecto do presente real decreto, que se dita facendo uso da mesma autorización que serviu para aprobar o Real decreto 1561/1995, do 21 de setembro, que agora se modifica.

A presente norma, en harmonía co previsto na directiva, está dirixida a reforzar a seguranza e a saúde dos traballadores móbiles do transporte por estrada, a mellorar a seguranza viaria e a facilitar a aproximación das condicións de competencia do sector.

Na indicada dirección oriéntanse, desde logo, o establecemento de límites absolutos á duración da xornada de traballo e á duración media desta en períodos de referencia inferiores ao ano, nos supostos de distribución irregular da xornada de traballo ao longo do ano, límites até o de agora inexistentes; a limitación da duración máxima do traballo nocturno; ben como a inclusión dentro dos indicados límites do tempo traballado para máis dun empresario.

Nesa dirección oriéntanse tamén as posibilidades que se ofrecen de adaptar mediante negociación colectiva, preferentemente de ámbito estatal, o tempo de traballo.

O real decreto modifica o Real decreto 1561/1995, do 21 de setembro, e consta dun único artigo con catro números nos cales, respectivamente, se modifica o artigo 10, se engade un novo artigo co número 10 bis, se modifica o artigo 11 e se suprime o número 2 do artigo 12. O real decreto complétase con tres disposicións da parte final: unha derogatoria e dúas derradeiras.

A nova redacción do artigo 10 do Real decreto 1561/1995, do 21 de setembro, vén incorporar ao noso réxime legal do tempo de traballo no sector do transporte por estrada como tempo de traballo efectivo ou tempo de presenza, segundo os casos, os períodos que se definen na Directiva 2002/15/CE, ben como as condicións concretas para seren considerados como tempo de traballo efectivo ou como tempo de presenza.

O novo artigo 10 bis que se engade ao Real decreto 1561/1995, do 21 de setembro, ten por obxecto sistematizar para os traballadores móbiles de todo o sector do transporte por estrada os límites do seu tempo de traballo e descanso, mesmo cando se traballe para máis dun empresario.

A modificación do artigo 11 ten en conta a entrada en vigor do Regulamento 561/2006, do Parlamento Europeo e do Consello, do 15 de marzo de 2006. Para isto, en lugar de introducir aquí os períodos mínimos de conducción e descansos dos condutores de transportes interurbanos, óptase por facer unha remisión aos límites previstos na norma comunitaria, garantindo o mesmo tratamento.

A tramitación deste real decreto vén precedida dunha intensa participación das asociacións empresariais e organizacións sindicais do sector. No acordo do Consello de Ministros do 21 de outubro de 2005 que desenvolve e aplica distintas medidas relativas ao sector do transporte por estrada que se adoptaron no acordo do Consello de Ministros do 24 de xuño de 2005, para a mellora das condicións de transparencia e de competencia do sector do transporte por estrada, reflectiuse a necesidade de que a transposición da Directiva 2002/15/CE se levase a cabo dando absoluta prioridade ao acordo dos interlocutores sociais. Desde entón desenvolveuse un longo período de negociación entre organizacións sindicais e asociacións empresariais, que, da mesma maneira que aconteceu coa negociación dos interlocutores sociais no ámbito europeo, non frutificou nun acordo.

Posteriormente, na tramitación formal do real decreto foron novamente consultadas as organizacións sindicais

e as asociacións empresariais máis representativas. Igualmente, o proxecto recibiu o informe do Consello Nacional de Transportes Terrestres e do Comité Nacional de Transportes por Estrada.

Na súa virtude, por proposta dos Ministros de Traballo e Asuntos Sociais e de Fomento, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación de Consello de Ministros na súa reunión do día 6 de xullo de 2007,

DISPÓN O :

Artigo único. *Modificación do Real decreto 1561/1995, do 21 de setembro, sobre xornadas especiais de traballo.*

O Real decreto 1561/1995, do 21 de setembro, sobre xornadas especiais de traballo, queda modificado como segue:

Un. Modifícase o artigo 10, que queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 10. *Tempo de traballo nos transportes por estrada.*

1. Serán de aplicación no transporte por estrada as disposicións comúns contidas no artigo 8 deste real decreto, coas particularidades que se establecen neste artigo e nos seguintes.

2. As disposicións do artigo 8 sobre tempos de traballo efectivo e de presenza serán de aplicación no transporte por estrada aos traballadores móbiles, entendendo por estes calquera traballador que forma parte do persoal que se despraza e que está ao servizo dunha empresa que efectúa servizos de transporte.

Para tal efecto, serán traballadores móbiles no transporte por estrada os condutores, axudantes, cobradores e demais persoal auxiliar de viaxe no vehículo que realice traballos en relación con este, os seus pasaxeiros ou a súa carga, tanto nas empresas do sector de transporte por estrada, xa urbanos xa interurbanos e de viaxeiros ou de mercadorías, como nas integradas noutros sectores que realicen tales actividades de transporte ou algunha das auxiliares anteriormente citadas.

3. Sen prexuízo do establecido no artigo 8.1, enténdense abranguidos dentro do tempo de traballo efectivo os períodos durante os cales o traballador móbil non pode dispor libremente do seu tempo e ten que permanecer no lugar de traballo disposto a realizar o seu traballo normal, realizando as tarefas relacionadas co servizo, incluídos, en particular, os períodos de espera de carga e descarga cando non se coñeza de antemán a súa duración previsible.

4. Enténdense comprendidos dentro do tempo de presenza, sen prexuízo do establecido no artigo 8.1, os períodos distintos das pausas e dos descansos, durante os cales o traballador móbil non leva a cabo ningunha actividade de conducción ou outros traballos e non está obrigado a permanecer no seu lugar de traballo, pero ten que estar dispoñible para responder a posibles instrucións que lle ordenen emprender ou continuar a conducción ou realizar outros traballos.

En particular, sempre que concorran as circunstancias anteriores e, conforme o sinalado, non constitúan unha pausa ou un descanso, serán considerados tempo de presenza os seguintes períodos:

a) Os períodos durante os cales o traballador acompañe un vehículo transportado en transbordador ou tren.

b) Os períodos de espera en fronteiras ou os causados polas prohibicións de circular. O traballa-

dor móbil deberá coñecer de antemán os períodos sinalados nas alíneas a) e b) e a súa previsible duración. Para tal fin, salvo que nos convenios colectivos sectoriais de ámbito estatal se acorden outros termos e condicións, o empresario comunicará ao traballador por calquera medio admitido en dereito a existencia e duración previsible dos indicados períodos con anterioridade á partida. No caso contrario, eses períodos serán considerados como de tempo de traballo efectivo.

c) As dúas primeiras horas de cada período de espera de carga ou de descarga. A terceira hora e seguintes consideraranse tempo de traballo efectivo, salvo que se coñeza de antemán a súa duración previsible nas condicións pactadas nos convenios colectivos de ámbito estatal ou, na súa falta, de ámbito inferior.

d) Os períodos de tempo en que un traballador móbil que conduce en equipo permanece sentado ou deitado nunha liteira durante a circulación no vehículo.

5. Os períodos de tempo de presenza indicados no número 4 deste artigo computaranse para determinar o límite de horas semanais que se establece no artigo 8.3.

No entanto, o período dun mes que se toma como referencia no indicado artigo 8.3, poderase ampliar até un máximo de dous meses mediante convenio colectivo sectorial de ámbito estatal, sempre que a ampliación se fundamente na existencia de razóns obxectivas ou técnicas ou de organización do traballo, tales como o carácter internacional dos servizos de transporte.

6. Os traballadores móbiles deberán ser informados polos empresarios da normativa legal, regulamentaria ou convencional, dos posibles acordos entre a empresa e os representantes dos traballadores, ben como das demais regras aplicables na empresa que afecten a regulación do seu tempo de traballo. Para tal efecto, deberán ter ao dispor deles un exemplar da indicada regulación ».

Dous. Engádese un artigo 10 bis, coa seguinte redacción:

«Artigo 10 bis. *Límites do tempo de traballo dos traballadores móbiles.*

1. Sen prexuízo do respecto á duración máxima da xornada ordinaria de traballo prevista no artigo 34 do Estatuto dos traballadores e aos períodos mínimos de descanso diario e semanal, previstos neste real decreto co fin de protexer a saúde e a seguranza dos traballadores móbiles e a seguranza viaria cando, mediante convenio colectivo ou, na súa falta, acordo entre a empresa e os representantes dos traballadores, se establece a distribución irregular da xornada ao longo do ano, a duración do tempo de traballo efectivo dos traballadores móbiles non poderá superar as corenta e oito horas semanais de media en cómputo cuadrimestral nin exceder en ningún caso as sesenta horas semanais.

O período de referencia de catro meses establecido no parágrafo anterior poderá ser ampliado até un máximo de seis meses mediante convenio colectivo sectorial de ámbito estatal, sempre que a ampliación se fundamente na existencia de razóns obxectivas ou técnicas ou de organización do traballo.

2. Cando, sen ter a cualificación de traballador nocturno conforme o previsto no artigo 36.1 do Estatuto dos traballadores, un traballador realice traballo nocturno, a súa xornada de traballo diaria

non poderá exceder dez horas por cada período de vinte e catro.

En ningún caso a retribución específica do traballo nocturno, determinada conforme o previsto no artigo 36.2 do Estatuto dos traballadores, poderá pór en perigo a seguranza viaria.

3. No tempo de traballo dos traballadores móbiles incluíranse todas as horas traballadas para un ou máis empresarios no período considerado. Para tal efecto o empresario solicitará por escrito ao traballador o cómputo de tempo de traballo efectuado para outros empresarios. O traballador facilitará estes datos por escrito.

Sen prexuízo do que se estableza na negociación colectiva, nos contratos de traballo poderase determinar a forma de cumprimento das obrigas previstas neste número.

4. Sen prexuízo do disposto no artigo 11, os traballadores móbiles interromperán cun período de descanso a xornada continuada que exceda seis horas consecutivas. A pausa será de duración non inferior a trinta minutos. Cando o tempo total de traballo sexa superior a nove horas diarias, a pausa será, como mínimo, de corenta e cinco minutos.

As fraccións en que, se for o caso, se dividan estes períodos non poderán ter unha duración inferior a quince minutos, salvo naquelas rutas de transporte regular de viaxeiros cuxo percorrido non exceda cincuenta quilómetros.

5. O empresario será responsable de levar un rexistro do tempo de traballo dos traballadores móbiles. Este rexistro conservarase, polo menos, durante tres anos despois de finalizar o período considerado. O empresario estará obrigado a facilitar aos traballadores móbiles que así o soliciten unha copia do rexistro das horas traballadas.»

Tres. Modifícase o artigo 11, que queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 11. *Límites do tempo de condución nos transportes por estrada.*

Os períodos máximos de condución diarios e semanais e os descansos mínimos entre xornadas e semanal dos condutores de transportes interurbanos deberán respectar os límites establecidos no Regulamento (CE) n.º 561/2006, do Parlamento Europeo e do Consello, do 15 de marzo de 2006, relativo á harmonización de determinadas disposicións en materia social no sector dos transportes por estrada e polo que se modifican os regulamentos (CEE) n.º 3821/85 e (CE) n.º 2135/98 do Consello e se derroga o Regulamento (CEE) 3820/85 do Consello.»

Catro. Suprímese o número 2 do artigo 12 e o número 1 pasa a ser parágrafo único, sen numeración.

Disposición derogatoria única. *Alcance da derogación normativa.*

Quedan derogadas cantas disposicións de igual ou inferior rango se opoñan ao establecido neste real decreto.

Disposición derradeira primeira. *Incorporación de dereito da Unión Europea.*

Mediante este real decreto incorpórase ao dereito español a Directiva 2002/15/CE, do Parlamento Europeo e do Consello, do 11 de marzo de 2002, relativa á ordenación do tempo de traballo das persoas que realizan actividades móbiles de transporte por estrada.

Disposición derradeira segunda. *Facultades de aplicación e desenvolvemento.*

Facúltanse os ministros de Traballo e Asuntos Sociais e de Fomento, no ámbito das súas respectivas competencias, para ditaren cantas disposicións sexan necesarias para o desenvolvemento e aplicación do presente real decreto.

Dado en Madrid o 6 de xullo de 2007.

JUAN CARLOS R.

A vicepresidenta primeira do Goberno
e ministra da Presidencia,

MARÍA TERESA FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ

13825 *ORDE PRE/2171/2007, do 13 de xullo, pola que se modifica o anexo I do Real decreto 2163/1994, do 4 de novembro, polo que se implanta o sistema harmonizado comunitario de autorización para comercializar e utilizar produtos fitosanitarios, para incluír as substancias activas fenamifos, etefón, captán, folpet, formetanato, metiocarb, metrafenona, Bacillus subtilis, spinosad e tiametoxam. («BOE» 171, do 18-7-2007.)*

A Directiva 91/414/CEE do Consello, do 15 de xullo de 1991, relativa á comercialización de produtos fitosanitarios, inclúe no seu anexo I as substancias activas que foron autorizadas para a súa incorporación nos produtos fitosanitarios. A citada directiva incorpórase ao ordenamento xurídico español en virtude do Real decreto 2163/1994, do 4 de novembro, polo que se implanta o sistema harmonizado comunitario de autorización para comercializar e utilizar produtos fitosanitarios. Por outro lado, na Orde do 14 de abril de 1999 establécese o anexo I dese real decreto, baixo a denominación «Lista comunitaria de substancias activas», que se define no artigo 2.16 do mesmo real decreto como a lista das substancias activas de produtos fitosanitarios aceptadas pola Comisión Europea e cuxa incorporación se fará pública mediante disposicións nacionais, ditadas ao abeiro das correspondentes normas comunitarias.

A Directiva 91/414/CEE do Consello, do 15 de xullo de 1991, foi modificada por sucesivas directivas co fin de incluír no seu anexo I determinadas substancias activas. Así, mediante a Directiva 2006/85/CE da Comisión, do 23 de outubro, inclúense as substancias activas fenamifos e etefón, pola Directiva 2007/5/CE da Comisión, do 7 de febreiro, inclúense as substancias activas captán, folpet, formetanato e metiocarb, e pola Directiva 2007/6/CE da Comisión, do 14 de febreiro, inclúense as substancias activas metrafenona, Bacillus subtilis, spinosad e tiametoxam.

As disposicións citadas establecen as condicións para que a comercialización de produtos fitosanitarios que conteñan as referidas substancias activas non teñan efectos nocivos para a saúde humana ou a saúde animal nin para as augas subterráneas, nin teñan repercusións inaceptables para o ambiente, ben como para que se revisen as autorizacións existentes de produtos fitosanitarios que conteñan algunha das substancias activas que se inclúen no anexo I da Directiva 91/414/CEE do Consello, do 15 de xullo de 1991, modificándoas ou retirándoas, de conformidade co establecido para o efecto nesa directiva.

Esta orde incorpora ao ordenamento xurídico interno as directivas 2006/85/CE da Comisión, do 23 de outubro, 2007/5/CE da Comisión, do 7 de febreiro, e 2007/6/CE da Comisión, do 14 de febreiro, mediante a inclusión das

substancias fenamifos, etefón, captán, folpet, formetanato, metiocarb, metrafenona, Bacillus subtilis, spinosad e tiametoxam no anexo I do Real decreto 2163/1994, do 4 de novembro, e dítase de acordo coa facultade establecida na disposición derradeira primeira do citado real decreto.

A Comisión interministerial para a Ordenación Alimentaria emitiu informe preceptivo sobre esta disposición. Así mesmo, na súa tramitación foron consultadas as comunidades autónomas e os sectores afectados.

Na súa virtude, por proposta das ministras de Agricultura, Pesca e Alimentación, de Sanidade e Consumo e de Medio Ambiente, dispoño:

Artigo único. *Modificación do anexo I do Real decreto 2163/1994, do 4 de novembro, polo que se implanta o sistema harmonizado comunitario de autorización para comercializar e utilizar produtos fitosanitarios.*

Inclúense no anexo I do Real decreto 2163/1994, do 4 de novembro, polo que se implanta o sistema harmonizado comunitario de autorización para comercializar e utilizar produtos fitosanitarios, as substancias activas fenamifos, etefón, captán, folpet, formetanato, metiocarb, metrafenona, Bacillus subtilis, spinosad e tiametoxam, coas características e condicións que se especifican no anexo da presente orde.

Disposición adicional única. *Revisión das autorizacións.*

1. A fin de verificar que se cumpren as condicións de inclusión establecidas no anexo da presente orde, as autorizacións existentes dos produtos fitosanitarios que conteñan as substancias activas afectadas, concedidas con anterioridade ao inicio do seu prazo de inclusión, serán revisadas, adoptando e aplicando as correspondentes resolucións antes de expirar o respectivo prazo establecido no anexo.

2. A verificación do cumprimento dos requisitos de documentación especificados no artigo 29.1.a) do Real decreto 2163/1994, do 4 de novembro, contidos no anexo III da Orde do 4 de agosto de 1993, pola que se establecen os requisitos para solicitudes de autorizacións de produtos fitosanitarios, e a avaliación conforme os principios uniformes contidos no anexo da Orde do 29 de novembro de 1995, pola que se establecen os principios uniformes para a avaliación e autorización de produtos fitosanitarios, deberánse realizar adoptando e aplicando as correspondentes resolucións antes de expirar o prazo para a aplicación dos citados principios uniformes, que para cada unha das substancias activas se indica no anexo desta orde, tendo en conta as conclusións do informe da Comisión Europea.

3. No Rexistro Oficial de Produtos e Material Fitosanitario da Dirección Xeral de Agricultura do Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación, quedarán ao dispor dos interesados os informes de revisión da Comisión Europea a que se refire o número anterior, ben como os da Comisión de Avaliación de Produtos Fitosanitarios previstos no artigo 3 do Real decreto 2163/1994, do 4 de novembro. Todo iso con excepción da información confidencial definida no artigo 32 dese real decreto.

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

Esta disposición entrará en vigor para o día seguinte ao da publicación da presente orde no «Boletín Oficial del Estado», sen prexuízo do establecido na disposición adicional única e do cumprimento dos prazos que para cada substancia activa e para cada fase figuran no anexo.

Madrid, 13 de xullo de 2007.–A vicepresidenta primeira do Goberno e ministra da Presidencia, María Teresa Fernández de la Vega Sanz.